

6408

1 W.O. II

8045

st. sierżant MAKUCHOWSKI SZYMON

8045

D-ca

Kompanii Lwowskiej

14.12

Wyjaśnienie

Ja niżej podpisany: MAKUCHOWSKI SZYMON
 ur. 2 1895 roku, ze Lwowa, technik-drogomistrz, żona,
 żona pozostała ze Lwowa, ojciec dwójga dzieci (córka
 ur. w 1930 r syn w 1934 r.) dzieci pozostały przy matce,
 polak, katolik, zamieszkały ze Lwowa ul. Jana
 Kasprzycza 83/III wyjaśniam co następuje:

Byłem starszym sierżantem rezerwy. W 1913 roku
 byłem członkiem "Drużyna Bartoszewych". W 1914 r.
 w II Brygadę Legionów wyruszyłem na front
 w Nowy-Jacek zostaliśmy rozformowani i nie-
 łowno u nas "do 20 P. Piech. Nowi: Ruskodroej. Braien-

udział w kampanii 1914. w 1917 roku awansowanemu do stopnia starszego sierżanta w 30 P. Piech Austriackiej, na froncie włoskim.

Po zakończeniu się Austrii przemieścił do Lwowa, gdzie brał udział w obronie Lwowa również w stopniu st. sierżanta. Odbitym całe kampanie polsko-rosyjskiej. Po zwycięstwie wrogi, jako inwalida wojenny został emobilizowany. Przeniósł do Lwowa w 1921 roku i pracował w całym czasie z swej specjalności, jako pracownik samorządowy gminy miasteczko Lwów.

Po wybuchu wojny polsko-węgierskiej, jako inwalida wojenny został emobilizowany. Wobec potrzeby chwycił się do pracy w samorządzie organizując się w Batalionie Szturmowych Obrony Lwowa. Stanowisko dowódcy był kpl. Larcumba. Mieścił się w przy ul. Buzłarda A. S.

Po zajęciu Lwowa przez Armieję Czerwoną (około 22 września 1939 r.) Batalion ten rozformował

udział w kampanii 1914. i 1917 roku a następnie w uci-
chu stopnia starszego sierżanta i 30 P. Piech Austriackiej,
na froncie włoskim.

Po zakończeniu woj. Austrii przeszedł do Lwowa, gdzie
brał udział w obronie Lwowa również w
stopniu st. sierżanta. Obył całe kampanie polsko-
rosyjską. Po zakończeniu woj. jako rannolada wojny
został emobilizowany. Przeszedł do Lwowa w
1921 roku i pracował w celi czas. z swej specjal-
ności, jako pracownik samostanowionego gminy miasta
Lwowa.

Po wybuchu wojny polsko-ukraińskiej, jako rannolada
nie został emobilizowany. Wobec potrzeb
chciał powrócić udział w samostanowionej organizującej
się Batalionie Szturmowej Obrony Lwowa. Stanow-
dowodzący był kpt. Larcumba. Mieścił się przy
ul. Buzława 15.

Po zajęciu Lwowa przez Polaków (Czerwoną jakoś
22 września 1939r.) Batalion ten rozformował

2108

3045

oj. Powróciłszy wroczy do domu (Przełbiny) poczęła
 organizacji władz samorządowych z Lwowa, tak zwany
 plebiscyt i przywrócenie do Rosji. Plebiscyt był urządzo-
 ny w ten sposób, że bolszewicy wyznaczali kandydatów
 z gromadzenia narodowego i z zachodniej Ukrainy
 Tylko że tych kandydatów można było gwałcić.

Plebiscyt poprzedzała fala aresztowań bardziej znanych
 działaczy politycznych i tych funkcjonariuszy państw-
 owych i samorządowych, których rajurweli powołani prze-
 stawiska w administracji państwowej.

Po tej fali aresztowań nastąpiła druga, o wiele
 dłuższa i obrotniejsza akcja zatytułowana i nisz-
 czenia Pałaców. Akcja ta miała miejsce 29/III 1939r.

Aresztowano imię w mianach. Jednocześnie przeprowa-
 dzono rewizję, w czasie której wydano w dalsze
 Róża Lasinaj, kieszonki i walizki, brylanty, zegar -
 kowej. Jednocześnie zabrano woj. zegarek, portfel z
 premiszem, pistolet K. K. i w kładem 8000 zł.
 Po aresztowaniu przeprowadzono imię do Powiatu

ca ~~Prusacy~~ i stali do niego. Badania pro-
 wadzone przez Leona Słodkiego dotyczyły wtyki pruskiej
 w wojnę. Jednocześnie wydano w tym czasie
 zwaną mi opieró i uczestników Batalionu
 Isturmeńskiego. W czasie badania zostali między-
 krotki podurkowani kółka reolwera, a gromy,
 boki i pierś. Niedopuszczano przeszytek i domni,
 sami jeść nie dawali. Rodziny informowali fak-
 tycznie, że takiego tu nie ma. Obchodzenie było
 wogóle grubianiskie.

Po tych wszystkich faktych w tym czasie przy ul.
 Słodkiej zostali przesłani do więzienia a t. z.
~~Budykach przy ul. Brygadzackich przy ul. Szarym-
 nowskiej. Tam również byli badani jak w~~
 poprzednim więzieniu. W czasie faktych w tym czasie
 zostali przez Słoi więzienie kalenwickie ogro-
 biony ze wszystkich swoich rzeczy osobistych,
 jak bielizna, futra, garnitury, w komisariacie
 poprzednio zabrano zegarek i portfel

Modawski

Co się stało z rodziną mi i moimi.

8/II 1941 roku zwróciłem się wraz z innymi
współwięźniami, podoficerami wojska i policyjnymi do
obozu w Starobolsku, a stamtąd za Forkij do
obozu pracy "Juchow-Bermudzi".

W obozie zmuszono do ciężkiej pracy, kamioniarstwa
i drakowania grubianisko. Nastąpił
głód i gwałtowne naruszenie zdrowia,
zaczęły się choroby. Miejsce pracy było ograni-
czone w związku z zjedzeniem konwentor. Praca
w lesie przy zwałach piłu, była bardzo niebezpiecz-
na z uwagi na ogromną presję. Było
wielu ofiar przygniesienia natłoczenia się drewnem,
w związku z pogwałceniem przepisów o bezpie-
czeństwie pracy. Pięć osób zmarło w
ciągu. Według, i i mogło ich być 15% więcej
stało, licząc znanymi nam wypadki. Według, to
jest to najcięższy odcinek, gdy w rzeczywistości
zgonów było znacznie więcej, lecz ukrywano

je pisał uami.)

W związku z ogłoszonym aresztem obywateli
polskich zostawim zwolnionym 8/IX 1941 r.

do wojska Polskiego w Z. S. S. P. w tym celu dnia
15/IX w Burzynie. Po czym wraz z wojskiem
w marcu 1942 opuścili Polskę.

Na ten temat moje wyjaśnienie

Makuszkowski